

Ik wou dat ik je tegenkwam

Gedichten 2023

Sietse Terpstra

Het is veel stiller in de straten

Het is veel stiller in de straten dan gewoonlijk
Iedereen houdt zijn adem in, of heeft al iets teveel gegeven
Zo stil, het zal wel weer gaan leven
De kruimels en de lege flessen
Moeten toch ook weer opgeruimd, een keer

Het is vaak zo, in de eerste dagen van het jaar
Even genoeg geweest, genoeg gefeest
Het lijf een beetje ronder dan een week of wat geleden
Als de rook is opgetrokken, is het ergste leed geleden

Dus is het stil , er is nog tijd
Om even rustig rond te hangen
Met het verlangen
Naar een dag die ergens in de toekomst ligt
En als we daar zijn aangekomen
Zijn we vast weer op gewicht

Ik wou dat ik je tegenkwam

Ik wou dat ik je tegenkwam
In dromen en verhalen
Dat we dan konden verdwalen
Zonder te weten, wat er kwam
Ik wou dat ik je tegenkwam
Zomaar tegen het lijf zou lopen
En de hemel breekt dan open
Dat ik op zo'n heldere dag
Jou dan zomaar ergens zag
En dan zouden we genieten
Zonder zorgen of verdriet en
De hele dag dan samen
Tot de avond vallen zou
En als die avond was gekomen
Zo gaat het in 't verhaal, de dromen
En ik je tegen was gekomen
Jij bij mij bleef , ik bij jou

Waarom de stilte is

Soms weet je niet waarom de stilte is
En alles waar je je aan vasthoudt
Dat is het gemis
Een dag , een week, een maand zonder een woord
Zonder verklaring
Zonder dat je weet waarom de stilte is
Geen openbaring
Dan wacht je af, totdat 't moment daar is
Wat helderheid kan brengen
Van dat, waar ik nu nog steeds naar gis
Omdat ik niet weet, waarom de stilte is

Vannacht zal niets veranderen
Misschien morgen, dat dacht ik gisteren ook
En heel de week, niet dat ik telkens keek
Of ik al een berichtje had ontvangen
Stil verlangen, en een stil verdriet
Dat houd ik in mijn achterhoofd gevangen
Zonder dat een mens het ziet
Hoeveel, hoe groot ook , het gemis
En dat ik nog niet weet, waarom de stilte is

Van tijd tot tijd

Aan herinneringen warm ik mij, van tijd tot tijd

En telkens, als cement tussen de dagen sijpelt er iets door van wat ik niet vergeten zal

Het was er al

Altijd, zonder dat ik hoef vragen , komen er dagen waar je van weet

Alles wat we voelen , zagen , beleefden

Waar we lagen

Dat is iets wat ik nooit vergeet

Het gevoel is , wat het groots maakt

Wat ik koester , aan het hart druk

Je weet , gisteren is al geweest

Vandaag maken we wat morgen mooier maakt , en wat je raakt en een geschiedenis wordt , waar je telkens weer een woord of een gevoel aan weidt

Die herinneringen houd ik dichterbij

En ik omarm ze , ze verwarmen weer, van tijd tot tijd

Dat het niet over gevoel mag gaan

Dat het niet over gevoel mag gaan

Want dan komt het te dichtbij

Dan verlaat je mij

Niet omdat je niet van mij houdt

Gewoon niet weet, hoe om te gaan

Met iemand die maar van je houden blijft

Je neemt zoals je bent

En niet van plan is, bij je weg te gaan

Je hart zegt wel : “houd ook van mij!”

Maar ja, je kan er nóg niet bij

Dat ik je vasthoudt in mijn hart , niet vallen laat

Waarom de liefde die ik voel speciaal voor jou bestaat

De hoop is dat het komen zal

Dat jij ,zonder angst, mij naast jou zal laten staan

En ik je hand pak , dat je kan vertrouwen

Dat ik niet van zover ben gekomen, om dan weer bij jou weg te gaan

Als ik in een andere stad loop

Als ik in een andere stad loop vallen mij weer dingen op
Die ik ergens anders nog niet had gezien
En het helpt ook wel, dat is het spel,
En dat frist me op, om weer eens andere gezichten daar te zien

Niets is zinloos ,want wie weet
Komt er weer iets boven,
Wat ik gebruik in een verhaal
Als ik in een andere stad loop vallen mij weer dingen op,
Andere kleuren ,andere geuren ,andere taal

Er is altijd wel iets te beleven, wat weer kleur geeft aan het leven
Al moet ik mij er soms even toe zetten
Als ik in een andere stad loop, vallen mij weer dingen op
Het is weer eens wat anders, een extra reden om goed op te letten

De prins in mij

De prins in mij heeft helemaal geen ruimte
Om zich druk te maken, om de afwas
Of opruimen in 't huis
Was draaien , boodschappen doen
De prins in mij zou dat het liefst niet doen
Gewoon wachten totdat het gedaan werd
Het bedje netjes weer gespreid

De prins in mij zou 't liefste reizen
Eerste klas in de trein, business class in het vliegtuig
Dat is het mooiste, als je 't kan betalen
Maar dat kan ik niet , helaas , da's balen

De prins in mij zou 't liefst niet hoeven koken
Hoewel ik er van houd, het mooiste was
Ik schoof aan tafel , en het eten kwam eraan, gebracht door obers, in het net gestoken
Nu ben ik geen prins, net klaar met werken
'Wat een rommeltje in huis' denk ik
'En wat zal ik vandaag eens gaan koken?'